

terapisystemer, og hvad ved jeg, hvor man går ind og arbejder med familierne, sådan at man finder ud af, hvor problemerne ligger, og hvordan man løser dem. Og det er jo bestemt godt.

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Jo, jeg har såmænd også set de danske programmer om, hvordan der kommer en eller anden frelsende engel ind og på 3 uger lærer nogle ressourcestærke danske forældre at reprogrammere sig selv, så børnene opfører sig ordentligt.

Men det er måske ikke den metode, vi kan kopiere over på mennesker, som har en forældreevne, der har været udsat for noget under en eller anden periode. Det var derfor, jeg bad om netop nuancerne i forbindelse med, at vi har med mennesker at gøre, der har en livshistorie, der er ekstremt forskellig.

Det kan være sigøjnerne, det kan være romarnerne, der har en livshistorie, der er forbundet med deres kultur. Det kan være flygtninge, som har en helt anden traumatiseret livshistorie, som gør, at de måske ikke kan nøjes med en god specialist og et tv-program. Så det er derfor, jeg ligesom spørger: Hvornår skal sanktion og forældreevne hænge sammen?

Jeg vil lige se, om jeg ikke også kan nå at stille et andet spørgsmål, for der var det der med, hvornår man er flygtning. Jeg har lyst til at spørge fru Henriette Kjær: Hvor længe er man så flygtning? Er man det livslangt, også selv om man har vurderet på et tidspunkt, at det er umuligt at vende hjem, og man måske er blevet dansk statsborger?

Tror fru Henriette Kjær, at regeringen og Dansk Folkeparti er enige om, hvor lang tid man er flygtning? Er man det for ever, eller er man det kun, til man får fast opholdstilladelse i Danmark?

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Det er jo en løbende diskussion, hvor man må gå ind og vurdere. Vi kan se, at af chilenerne, der kom herop i sin tid, er mange her endnu. Mange er så også, skal det siges, utrolig velintegrerede.

Men det er jo noget, vi må tage en debat om løbende, og det gør vi jo også. Der kan være svære diskussioner, men det ender jo altså med, at vi bliver enige. Man kan ikke lave en skabelon for, hvordan det skal se ud. Der må man så, når man kan se, at uroen bliver ved i de pågældende

lande, eller hvad det kan være, diskutere, om man skal påbegynde en integration

Kl. 15.50

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der ikke flere korte bemærkninger til fru Henriette Kjær. Vi går videre i ordførerrækken, og det er hr. Steen Gade.

Steen Gade (SF):

Debatten om integration er vigtig, og vi anser det for det absolut alvorligste problem, vi har i den brede diskussion i samfundet om flygtninge og indvandrere. Derfor er det en diskussion, som vi synes er så vigtig, at den burde have en folketingsdebat og for den sags skyld også en lang folketingsdebat.

Jeg synes, debatten har manglet, og regeringen har manglet et fokus. Vi har været lidt inde på det i nogle korte bemærkninger, f.eks. fra hr. Johs. Poulsen fra Det Radikale Venstre, men vi mangler jo sådan set den debat om, at hvis skal have integration til at fungere, så må vi også sende et signal om, at vi vil integrere. Jeg er enig i det, som er fremført fra Dansk Folkepartis side om, at flygtninge også må give et signal om, at de vil integreres.

Men nu står vi jo altså her som danskere i det danske Folketing. Vi må give et signal, og regeringen må også give et signal, også et anderledes signal end det, der er givet, om, at vi vil integrere. Og det betyder, at vi også tager udgangspunkt i den mangfoldighed, der er i det danske samfund, at fremtidens samfund handler om at være åben over for omverdenen, og at vi skal modvirke polarisering.

Når jeg så lytter til den debat, vi har haft i dag, synes jeg, at den jo har været ganske meget præget af meget polarisering, først og fremmest fra Dansk Folkepartis side. Jeg siger det ikke bare for at sige noget ondt om Dansk Folkeparti, men jeg siger det, fordi jeg faktisk mener, at Dansk Folkeparti er en hindring for integration, og at den måde, der føres debat på fra Dansk Folkepartis side, er en hindring for integration. Det har det været i den tid, Dansk Folkeparti har eksisteret, og det er det fortsat.

Det er også derfor, jeg henvendte mig til fru Henriette Kjær og spurgte: Hvordan kan I egentlig være allieret med nogle, som jo giver det modsatte signal af det, vi burde give, at vi virkelig ønsker at integrere? Hvis vi virkelig ønsker at integrere, så må vi også stille krav.